

кой дѣ завърне. Българинътъ казва: ако не ме разбирашъ, ще видишъ колѣтъ. Цитамъ: какво искате отъ единъ човѣкъ, който се бие съ колове, съ цѣпеници? Англичанинътъ като те срещне, казва: ти трѣбва да мислишъ добре! Той удря на меко. Българитѣ се разпираятъ съ сопи, като у Радослазово врѣме. Туй е характерната имъ черта. Това не го иска българинътъ, но трѣбва да знае, какъ да разполага съ силитѣ си. Когато азъ искамъ по нѣкой път да обясня правилно тия нѣща, да имъ дамъ научно обяснение, започватъ да пишатъ за менъ въ вѣстниците туй-онуй. Тѣ мислятъ, че азъ съмъ нѣкой попарко, не, не съмъ попарко, но трѣбва да знаете, че това, което ви давамъ е за самитѣ васъ, азъ нѣмамъ никакъвъ интересъ отъ това нѣщо, То е за доброто на българския народъ. Вие сте българи, вие искате да повдигнете вашия народъ, вашитѣ жени, братя и сестри. Ето, азъ ви казвамъ: желая вашето щастие и ще ви дамъ единъ методъ, приложите го само! Опитайте, дали е вѣренъ и тогава говорете. Защо ще говорите прѣдварително туй или онуй за мене? Казвамъ ви: ако искате да пишете нещо лошо за мене, азъ самъ ще ви кажа, какъ да пишете, защото и за това се изисква наука.

Азъ бихъ желалъ да имамъ единъ неприятелъ, но поне да е разуменъ! Казва Писанието. „Единъ разуменъ неприятелъ струва повече, отколкото 10 глупави приятели, а пъкъ 100 глупави неприятели не струватъ и колкото единъ глупавъ приятелъ. слѣдователно, най-глупавиятъ приятелъ струва повече, отколкото 100 глупави неприятели.

Та казвамъ: изисква се разумно прилагане на